

En elev, der er indskrevet i et dagbehandlingstilbud i en anden kommune end den, hvori eleven bor eller har ophold, vil fortsat være omfattet af bopæls-/opholdskommunens pligt efter § 20. Ved vurderingen af, hvor eleven bor eller har ophold, skal der efter Undervisningsministeriets fortolkning lægges vægt på, hvor eleven overnatter. Den kommune, hvor dagbehandlingstilbudet er placeret, har derfor ikke pligt til at sørge for barnets undervisning, medmindre kommunen har indgået aftale med barnets kommune herom og på denne måde har påtaget sig at sørge for undervisningen.

Spm. nr. S 162

Til miljø- og energiministeren (15/10 99) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke omkostninger der er forbundet med at reducere dioxinmissionerne fra de danske affaldsforbrændingsanlæg til $0,1 \text{ ng/m}^3$ på 2 år, frem for de af regeringen foreslåede 4-5 år?«

Svar (1/11 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Omkostningerne ved fastsættelse af en grænseværdi for dioxin på $0,1 \text{ ng/m}^3$ for de danske affaldsforbrændingsanlæg med en tidshorisont på 4-5 år vurderes til omkring 300-350 mio. kr. Fremrykkes investeringen i dioxinrensningen med 2-3 år vurderes det, at omkostningerne øges med i alt 50-75 mio. kr. Det skyldes fremrykning af finansieringen af investeringsomkostningerne.

Hertil kommer, at planlægningen af indsatsen på det enkelte forbrændingsanlæg, herunder evt. koordinering til affaldsforbrændingsdirektivets øvrige krav, hvis disse ikke fremrykkes, risikerer at blive ufuldstændig, hvilket i sig selv kan indebære yderligere ekstraomkostninger. Endvidere kan en sammenpresning af anlægsarbejderne på 2 år medføre driftsstop på anlæggene, som mærkbart vil berøre den samlede forbrændingskapacitet, så der skal afholdes omkostninger til oplagring af affald til senere behandling.

Samlet kan disse ekstraomkostninger anslås til 50-100 mio. kr., men dette skøn er meget usikkert.

Endelig risikeres sagsanlæg og erstatningsansvar, dvs. at staten kan komme til at finansiere/betale dele af eller hele investeringen på de dog relativt få anlæg, der er miljøgodkendt indenfor de seneste 2 år, og som vil få ophævet deres retsbeskyttelse, der for affaldsforbrændingsanlæg er på 4 år.

Som følge af miljø- og energiministerens tidligere udmelding er Miljøstyrelsen gået i gang med arbejdet for at gennemføre et emissionsniveau for dioxin på $0,1 \text{ ng/m}^3$ for samtlige affaldsforbrændingsanlæg inden for 4-5 år. Dette arbejde omfatter en detaljeret vurdering af hver enkelt affaldsforbrændingslinie. Før arbejdet er afsluttet kan det ikke lade sig gøre mere nøjagtigt at fastlægge omkostninger etc. ved justeringer på f.eks. en fremrykning af investeringen med 2-3 år.

På baggrund af det nuværende vidensniveau finder Miljøstyrelsen det ikke realistisk at drøfte en gennemførelse på 2 år af ovennævnte initiativer.«

Spm. nr. S 188

Til fødevareministeren (19/10 99) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke omkostninger de nye mærkningsregler for kød pr. 1. januar 2000 ventes at ville påføre de mindre gårdbutikker og slagtere, finder ministeren størrelsen af disse omkostninger rimelige, og vil ministeren på denne baggrund eventuelt tage initiativer til at lempe kravene til gårdbutikker og slagtere?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Jyske Vestkysten Øst onsdag den 13. oktober 1999, anden del, side 6.

Svar (27/10 99)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Det er regeringens ønske at indføre en obligatorisk nationalitetsmærkning for oksekød, således